

Naročnina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 3 krajcarje. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. — Cena oznanil je za 1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—, $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—, $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inserate) uredništvo in upravnništvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravnništvo je v Ptujju v gledališkem poslopu. — Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dotične številke vposlati.

Štev. 8.

V Ptujju v nedeljo dne 16. aprila 1905.

VI. letnik.

Ob božjem grobu.

„Učite se od mene . . .“
Besede Kristusove.

Visoka okna cerkve so zagrnjena s temnimi zagrinjali. Mirno, tiho je v cerkvi, tako mirno, kakor da bi ne bilo nikogar v njej! A vendar prihajajo in odhajajo velike množice ljudstva, stopajo tiho tje k stranskemu altarju, od koder bleskeče svit različnobarvnih lučic! Tukaj stopa starec, upirajoč se na palico, tam krepak mož, pred njim vela starka, tik njega cvetoča žena. In vsem se bere iz obraza nekaka vzvišena, tiha, a goreča pobožnost! In otroci prihajajo in stopajo ob rokah svojih odraslih sestic in bratov boječe po gladkih cerkvenih tleh in njih bliščeča, nedolžna očesa zrejo začudeno ljudi, zrejo čaroben svit lučic, ki migljajo ob stranskem altarju! In blažena tihota vlada po celi cerkvi, a nadzemljski, božji mir napolnjuje naša srca!

Tam ob stranskem altarju postavili so božji grob, okinčali ga s cvetljicami in položili v njega podobo Tistega, kateri je tako ljubil človeški rod, da je preliv za njega svojo srčno kri, da je za njega trpel celo grenko smrt!

Božji grob! Kdo te ni vsikdar rad obiskal, kdo ni stal ob tebi pretresen od velikanskega čudeža, kojega spomin si in ki se je vršil na Golgati?

Božji grob! Oh, kaka čustva, kake misli nam vzbujáš, kako mirno, potolaženo bije ravno ob tebi še tako nemirno srce, med tem ko vreje iz duše tje gor proti vesolnemu nebu goreča molitev!

Ob božjem grobu! Pridi tu sem ti, kateremu je podelila roka osode obilo pozemeljskih darov, ti, ki živiš v razkošnem bogastvu brez vse skrbi, uživaš

vso lepoto tega sveta, pridite sem vi vsi mogočneži, bogataši, kralji in cesarji, preobloženi z imetjem tega sveta! Glejte, ta, kojega podoba tukaj v grobu leži, je kralj vseh kraljev, podložna sta mu nebo in zemlja, vso bogastvo vesolnega sveta je Njegovo, Njegovi vsi biseri in dijamanti, Njegove vse zvezde, vse luči nebeške, Njegova nebo in zemlja — a vendar je umrl na g, na lesu, katerega so tedaj imeli za sramotnega, umrl na križu za Vas! Kaj vam pomaga enkrat ves vaš blišč, vso bogastvo, vsa lepota tega sveta, ko bodele ležali blede in otrpli obnemoglo, trdno speč na mrtvaškem odru?

Pridite sem vi vsi tisti, kateri se ponašate z vašim uplivom, katere povzdigujejo vas siromaki, vas čislajo velikaši, pridite sem vi, katerim vrejo množice nasproti, proslavljajoč vas, kličeč vam: „Slava vam“, — tukaj ob tem grobu, tukaj se bodele naučili kaj je vsa naklonjenost in blagovoljnost človeška in kako je minljiva! „Hozana sinu Davidovemu, hvaljen bodi, ki pride v imenu Gospodovem“ je vpilo navdušeno jeruzalemsko ljudstvo, ko je jezdil Kristus v mesto, trosilo mu je na pot cvetljice, razprostiralo pred njim svoja oblačila — in ravno isto ljudstvo klicalo je kmalu potem razburjeno od nečloveške strasti „Križaj ga“, pljuvalo mu je v mili Njegov obraz!

Pridi sem, ti, kateri se bahaš, kako zvesto so ti vdani služabniki, kako te ljubijo tvoji znanci, tvoji prijatelji, s katerimi si sklenil „večno zvestobo.“ On, kojega podoba tukaj pred teboj leži, je imel navdušene učence in apostole in glej, koliko izmed njih mu jih je sledilo na Golgato? Ravno tisti, katerega je najbolj med vsemi povikšal, katerega je odločil za poglavarja vseh, sv. Peter, ravno on ga je iz bojazljivosti trikrat v eni noči zatajil! Razkropili so

se njegovi prijatelji, poskrili se in vendar so videli še pred kratkim njegove čudeže, spoznali ga kot pravega, živega Boga!

Pridi sem k božjemu grobu ti, ki si žalosten in obupan, tukaj bodeš našel tolažbo!

On, kojega podoba leži tukaj pred nami, rekel je svojim učencem na vrtu Getzemani, ko je videl v duhu svoje trpljenje: „Moja duša je žalostna do smrti!“ „Njegov pot pa je bil, kakor krvave kaplje, tekoče na zemljo!“ — In kakor je našel On tolažbo v — molitvi, našel jo bodeš tudi ti, ki si žalosten in obupan!

Sem k božjemu grobu pridite vsi, katere terejo nadloge tega sveta, pridite sem vi, kojih neusmiljen spremljevalec je siromaštvo, zakaj On, kojega podoba tukaj leži, ni imel še toliko ne, „kamor bi bil položil svojo glavo!“

Vi pa, kateri imate trpeti različne muke, vi, kateri stokate v telesnih bolečinah, kateri obupajoč ležite v vaših posteljah in si želite videti še enkrat božji grob, vi ubogi boleniki, pogledajte tje na razpelo, na rane tistega, ki leži v božjem grobu. Vse vaše muke, vso vaše trpljenje ni niti trohica trpljenja, katero je pretrpel On, ko je izročil nebeški svoj duh na križu v roke Svojega Nebeškega Očeta!

Pridite sem k božjemu grobu vsi tisti, kateri preganjate eden drugega, pridite sem, kateri gojite v vaših srcih sovraštvo do bližnjega! Pridite sem vi vsi, ki trosite sovraštvo med brate, med moža in ženo, pridite sem vi, ki širite mednarodne boje! Tu sem stopi hujskajoč klerikalec, tu sem k božjemu grobu pridi zagrizen politik, tu sem se podajte vi vsi, ki bi radi vtopili v žlici vode človeka samo radi tega, ker je druge narodnosti, drugega prepričanja, kakor vi! Zakaj On, kojega podoba leži tukaj, On ni poznal sovraštva, ljubezen je bilo njegovo sveto življenje, ljubezen njegova smrt, katero je pretrpel za Nemca in Slovenca, za vse narode, za vsako človeško bitje! Ta veliki ljubitelj človeštva vam naj bo vzgled, zakaj še umirajoč je molil za tiste, ki so ga križali proseč od svojega Nebeškega Očeta: „Oče, odpusti jim, saj ne vedo kaj delajo!“ — — —

Minljivo je vse na tem svetu, nezanesljivo vse, kar nas obdaja, temna, skrita, negotova naša bodočnost, naša smrt pa pride prej ali slej gotovo! Ali ve le eden izmed nas, kateri obiščemo letos sveti božji grob, da ga bode obiskoval tudi v prihodnjem letu? Prej ali slej ležimo tudi mi v grobu, prej ali slej je nehalo udrihati tudi naše srce, utrpnilo bode, oko pa se bode trudno zaprlo k dolgemu počitku.

K dolgemu počitku, da, k večnemu ne!

Zakaj glej, zagrinjala na oknih cerkve se kar naenkrat odstranijo, zvonovi, kojih milih glasov že nismo slišali več dni, odprejo svoja jeklena usta, z mogočnimi glasovi bučijo orglje, nebroj svetlih luči zableskeče po cerkvi, duhoven povzdigne monštranco in veličastno doni pesem pevcev sladka: „Zveličar je od mrtvih vstal!“

„In mladenič jima reče: Jezusa iščete nazareškega, križanega, — vstal je, ni ga tukaj!“

Da, zares je vstal, premagal je moč smrti, pekla, dopolnil odrešenje človeštva, priboril mu upanje, nove nade, zakaj Njegovo zmagonosno življenje je porok nam vsem, da tudi mi ne bomo večno spavali v grobu, ne, da bomo, kakor enkrat zopet vstali iz njega! Njegovo zmagonosno življenje nam je porok, da ne neha kratek sen ga zovemo življenje, tam zunaj na pokopališču majhnem ozkem gomilu, porok je za to, da je on, groba še nekaj več, porok je za to, da niso zasopljeno naša srca od zibelje do groba po sreči, da jo bodejo našle, ako so bila čista, en pri Njegovem in našem Nebeškem Očetu.

Njegovo vstajenje je tudi porok za to, da bomo enkrat videli zopet vse tiste, kateri so nas ljubezno ljubili, katere smo ljubili mi in katere smo znabiti, oh hitro zgubili, porok ti je za to, da bodeš videl zopet svojega dragega očeta, svojo drago mater, ki je pograbila neusmiljena smrt, da bodeš videl zopet svojo ljubo ženo, bodeš videla svojega dragega mater, porok za to, da bodeš videl tovariša, prijatelja, znanca, dragega soseda ali pa ljubeznjive otročice, katere so ti tam zunaj zakopali v prerani grobi.

A porok ti je tudi za to, da bodeš videl zopet vse tiste, s katerimi si živel v sovraštvu na tej zemlji, da se bodeta srečala tam pred obličjem božjega Učenika ljubezni! Kaj mu bodeta odgovorila, ako vaji vpraša, zakaj sta se preganjala, pa je vama vendar On zaukazal, naj bi se ljubili!

Njegovo vstajenje pa je konečno tudi porok za to, da bo nam treba dajati enkrat račun glede svojega življenja, da bomo morali prevzeti odgovornost za vsako še najmanjše zlo, katero smo zopet vili na tej zemlji, porok je za to, da je to publika, lažba, ako misliš, da ti izbrise smrt vse računanje knjige življenja!

Da bi bila ta konečna odgovornost za Vas prav lahka, da bi našle vse Vaše duše milost, Tistim, katerega bodete častili te dni obiskajoč grob božji, te naše iskrene želje Vam podarim in mladim, revnim in premožnim kot — saňko ter Vam voščimo vsem brez izjeme prav srčno in veselo alelujo!

Vojska med Rusi in Japonci

Na vsak način se bode vojska nadaljevala, če ne bo ruski car noče vedeti ničesar o miru.

V Mandžuriji

bežijo Rusi še vedno pred Japonci. Tu in tam vstavijo seveda tudi manjši ali večji oddelki vojske v bran, toda morajo se umakati, Japonci in Rusi so se že ukrepili od velikanskega napora, povzročenega od skoraj 14 dnevnega boja pri Mukdenu. — V zadnjih dneh zbuja občeno zornost operacije

na morju.

Roždestvenski se je baje združil s tretjim ruskim brodom in pluje sedaj Japoncem nasproti. V

njih dneš se je poročalo, da so se videle ruske ladje v bližini Singapura in sicer jih je bilo baje 47. Plule so po štiri skupaj. Po najnovejših poročilih je Roždestvenski svoje ladje razdelil v dva oddelka. Enega je poslal pod poveljstvom kontreadmirala Folkersam skozi takozvani morski preliv Malaka, z drugim je odplul sam okoli otoka Sumatra in se bode združil zopet s prvim oddelkom v kitajskem morju. Vsako uro se pričakuje velika pomorska bitka. O japonskem brodogradu ni nikakih poročil in zopet ves svet ne ve kje je in kaj namerava. Trdi se, da se je japonski admiral Togo odločil, da bo čakal na rusko brodograd v domačih (toraj japonskih) vodah, uvaževaje, da bi bilo zlasti za njegove torpedovke zelo nevarno, ako bi se oddaljil od domačih znanih mu otokov. Nekaj brzovoznih japonskih križark je pač prodrlo do morsklega preliva Malaka, toda samo z namenom, da bi izvabile rusko ladejevje bolj proti severu. Kitajsko morje je sedaj silno viharo in za mornarje, ki ne poznajo vodovja, jako nevarno. Ako preseneti admiral Roždestvenskega kak močan vihar — imenovan tajfun — je prav lahko mogoče, da mu uniči več njegovih ladij.

Najnovejša poročila.

Iz Pariza in iz Petrograda se poroča, da se je zbiralo od otoka Sumatra med ladejevjem admiral Roždestvenskega in japonskim brodogradom že vnela pomorska bitka. Uspeh je bil baje do sedaj na ruski strani. Roždestvenski je baje potopil Japoncem več ladij. Podrobnosti še se ne vedo. Koliko te vesti odgovarjajo resnici, ni mogoče dognati, ve se je toliko, da je rusko brodograd streljalo na japonske opazovalne ladje, ne da bi bilo znano s kakšnim uspehom. Skoraj vsa novejša poročila angleških listov pa se strinjajo v tem, da se admiral Togo z japonskim brodogradom umika pred ruskim brodogradom, ki je z vabiti na kraj, kateri bi bil za bitko Japoncem ugoden. Bržčas pride do bitke, blizu otoka Formose. — Iz Amsterdama poroča največji tamošnji list z dne 12. t. m. iz Batavije, da je blizu Anamban prišlo med ruskim in japonskim brodogradom do velike pomorske bitke. Podrobnosti še niso znane. Iz istega dne poroča veliki angleški list: "Daily Mail": Mornarski krogi v Hongkongu so menjajo, da je japonsko brodograd že v dotiki z ruskim brodogradom, da pa se hoče umikati bitki, dokler ne pride rusko brodograd v bližino japonskih otokov. Kakor stojimo zopet na pragu velikih dogodkov.

Spodnještajerske novice.

Dohtarju „slepiču.“ Dragi prijatelj dohtar slepič! Dohtar mi zopet, da se malo pečam s tvojo priljubljeno pesmice! Sicer bi ti bil rad zložil zopet eno pesmico, pa ker je sedaj post, nočem popevati! Nikakor pa te ne smem in ne morem pustiti pri miru, ker si ti najljubši klerikalni tepec cele naše štajerske dežele. Kakor sem bral v nekem slovenskem časopisu, spisal si ti zopet „regimenten“ članek in napadal ž njim ptujsko

okrajno sodnijo, napadal ž njim mariborsko okrajno sodišče in graško nadsodišče — vse po stari navadi. Svoj čas so izrekli porotniki, da si ti sodnijsko znani o v a d u h (denuncijant), pa to še je vse premalo. Ti še si nekaj več! Ti si največji lump, kar jih živi na Štajerskem. Da si zahteval od neke kmetice plačilo za to, ker si jej zmenjal denar, to ni bilo lepo, a naravnost vnebovpijoča predrznost pa je to, da si upaš ti svojemu slovenskemu ljudstvu trditi v obraz, da si njegov prijatelj, med tem ko to ljudstvo goljufavaš od spredaj in od zadi. Ti pišeš v navedenem članku, da baje nemški sodniki prigovarjajo slovenskim kmetom, naj bi si ti pri tožbah in obravnavaš vzeli za zagovornike nemške odvetnike! Ta trditev smrdi prav oestro po ovaduhstvo, sicer pa je ne le velika laž, temveč grozna oslarija! Slovenskemu ljudstvu tega namreč ni treba nikomur svetovati, ker je že davno spoznalo, da niso taki zagovorniki, kakor si ti, vredni niti ne piškavega oreha. Nemški odvetnik ima dvajstokrat prej usmiljenje se svojo slovensko stranko, kakor pa taka slovensko dohtarska pokveka kakor si ti! Ljubeznjivi dohtar slepič, rad ti verjamem, da nimaš več nobene stranke in da ti kruli tvoj vedno lačen želodec, pa to ničesar ne škoduje! Farizejska, podla, dohtarska duša ti, idi raji pometat konjskih fig, kakor da javno blatiš poštenjake in jim kradeš njihovo čast! Zadnjič sem zvedel, da ti je tvoja ljubica zašepetala na uho, da ti bode podelila na skorem za pisanko zopet — mladega slepiča; to me je kot tvojega najboljšega prijatelja jako razveselilo! Slišal sem tudi, da bodeš zopet na skorem šel kaše pihat radi častikraje, tudi to me veseli, ker vem, da bodeš vsaj „ričeta“ sit. Slepič, ko sva sedela nekdanj skupaj v čitalnici, si mi rekel, da mora pravi prvaški dohtar vedno „živijo slovenski rod“ vpiti, vedno povdarjati „svoji k svojim“, potem lahko guli in odira kmečko ljudstvo kakor hoče, samo tu in tam mora dati še kako kronco za dijaško kuhinjo, da potem ljudstvo misli, da je zares njegov prijatelj. Tedaj seveda nisem pogruntal tega gesla, danes je sem. Lump, ti se vedno ravnaš po tem geslu a „neumen“ slovenski rod ni zadovoljen ž njim. Mogoče ti postavi še po smrti bronast spomenik. Napis na spomenik pa sem ti že jaz sestavil. Glasil se bode: „To je navečja šema, kar jih je rodila kmečka mati, to je tisti dohtar slepič, kateri je živel samo za oderuštvo kmečkega stana in je — crknil vsled same jeze, ker se mu v zadnjih njegovih dneh ni posrečilo več nobeno ovaduhstvo!“ Tvoj zvesti prijatelj: ptujski jež.

Sadno drevje imajo za prodati: Jožef K a i n č, pesestnik v Pungercih, občina Cirkovce, pošta Pragerhof. (Več tisoč visokodebelnih jabolčnih in nekaj gruškovich drevesc izvrstnih vrst.) — Dediči Ignaca N o u a c k h - a, Kostreinitz pri Rogacu (Rohitsch). Tudi visokodebelna drevesca in sicer: mašancke, šampanske rajnete in zimске zlate parmene. Sadjerejce opozarjamo na prodajo teh drevesc, katere se oddajo po prav nizki ceni.

Kaplan v Makulah neki Alojz Kramaršič in tamošnji nadučitelj (!!!) Sampel sta tožila več

fantov, ker so se ti zavoljo slabega petja v cerkvi — smejali. Mariborško sodišče je obsodilo fante v večdnevni, s postom poostren zapor. Fantje, pazite če sta ta gospoda zares tako angeljsko čista! Neki žandarm Pepelnak baje zavoljo tega smeha tudi ni mogel moliti! Kaplan, bolje bi bilo, da bi fante lepo, pošteno podučeval kako se naj obnašajo v cerkvi, s tem, da si jih pustil zapreti, si dosegel samo to, da si sebi in cerkvi pridobil zopet novih sovražnikov!

„**Dobrnski otročaji**“ pod tem vzglavjem proslavlja „Gospodar“ neki tepež med vrbskimi in gališkimi fanti. Jako značilno! Čudimo se, da „Gospodar“ svojim gališkim fantom ni svetoval naj bi pri priložnosti posegli — po nož, ker klofute, katere so baje delili, s takim navdušenjem opisuje. Gospodje, — kam plovete?

Castnim občanom je enoglasno imenoval občinski odbor v Mahrenbergu tamošnjega župana gospoda Alojza Langer zaradi izvanrednih zaslug tega vrlega moža naprednjaka za imenovano občino.

Prasec v talarju. Kakor smo pred kratkim poročali, je bil kaplan Lovro Šlamberger, ki je bil uslužben v zadnjem času v Žitalah, obsojen od celjskega porotnega sodišča na 18 mesev težke ječe, ker je posilil več šolskih deklet. Radi premajhne kazni je državni pravdnik (štatsanwalt) rekuriral in nadsodišče v Gracu je obsodilo te dni imenovanega kaplana na ta rekurz v **triletno** težko ječo, poostreno v vsakem mescu s postom. Po našem mnenju še so tri leta težke ječe za tega prasca v talarju premalo, zakaj gorje, katero je ta maziljenec božji povzročil med ljudstvom in pohujšanje, katero je dajal, je bilo neizmerno. Vsekakor je dobro, da je povikšalo nadsodišče kazen, ker kaplan ne bode sedaj „sedel“ v kakem kloštru, temveč pride v kaznilnico za duhovnike. Bog ve, koliko drugih takih prascev v talarjih še životari med našim ubogim ljudstvom! Zakaj pa „Gospodar“ od tega „častivrednega“ gospoda kaplana ni ničesar poročal kmetom, ko pa vendar javno pri-bije vsako duhovniško malenkost.

Veliki požar. V Rečici so imeli v noči od 4. do 5. t. m. veliki požar. Zgorelo je več poslopij tamošnjih kmetov Voklič, Urlič in Funtek. Govori se, da je zanetila ogenj hudobna roka. Žalibog je pri tem požaru zgubil en človek svoje življenje. Neki Menconš Jože je spal to noč v skednju enega imenovanih gospodarjev in je zgorel s skednjom vred. Imenovani posestniki imajo nad 10 tisoč kron škode.

Poročilo ptujskega sejma. Na ptujsko sejme dne 5. t. m. se je prignalo 120 konjev, 910 glav goveje živine in 307 svinj. Prodavalo in kupovalo se je prav dobro. Letošnji letni in živinski sejem ob sv. Juriju se bode vršil radi velike noči še le v torek po veliki noči toraj 25. aprila.

Ako umerje farška kuharica . . . V Lembahu je umrla pred kratkim kuharica tamošnjega župnika Kocuvana. Njen pogreb je bil sijajen. Snežno belo trugo nesle so belo oblečene lembahške device, tudi mrlič je bil oblečen v belo obleko. Kondukt je spremljalo sedem duhovnikov v belih srajcah. Umrla

je bila namreč dobra knharica in tudi dobra — En otrok jej je umrl, ena deklica še živi. Z pri celem pogrebu je bila vsekakor bela — Ja, ako umerje farška kuharica. . . .

Občinske volitve v Šoštanju. Pred vratmi občinske volitve. Mariborška cunjja „Naš pravi, da se je od takozvane „nemškutarške“ pri zadnjih volitvah tako sleparilo, da je bil glavar Czapek primoran, vse dosedajne priprav glasiti kot neveljavne in odrediti nove pri Kdor ima le količkaj možgan v glavi in kdor le nekoliko glede občinskih volitev, ta pa vedeti, da s tem okrajni glavar nima ničesar viti, da odreduje priprave za občinske volitve sedajni, toraj stari občinski urad. Sedajni urad je v rokah klerikalne stranke in klerikalci priprav za občinske volitve tako fino sestavili je moral g. Czapek razveljaviti. „Laž Dom“ da so to napravili „nemškutarji“, s katerim nazivlje napredno stranko. Ali ni to grda laž daleč je šla predrznost klerikalčekov iz Šoštan kaže to dejstvo, da se je po njihovem uplivu celo 18 otrok kot volilcev. Kaj takega še morda ni nikjer na celem svetu zgodilo! da je moralo biti to okrajnemu glavarju v Šk Gracu g. Czapeku konečno vendar preveč. Up bodejo prihodnje priprave za te volitve sestav poštenu podlagi in da bode napredna stranka občinski voz v pravi tir, kar bode v korist naš in v korist vseh davkoplačevalcev.

Okrajni odbor ptujski sadi ob straneh ceste iz Ptuja proti Hajdinu sadno drevje. D pametna misel! Kje pa stoji sadno drevje, od prejšnjega prvaškega okrajnega zastopa? žaba, ti, ki ga vedno povzdiguješ, in hvališ, po to. Mi ne vemo za nje, znabiti je zopet ti i

Poštar znani Koser pri Sv. Lovrencu goricah še ima vedno navado, da polaga naš veži na mizo, tako, da ga potem vzame, hoče. Čakaj Koser, bomo videli, ako se tudi to tvojih ušes!

Cela vas je pogorela. Vas Sešče, ki spada občino Št. Pavel pri Preboldu, je zadnje ned poldan skoraj popolnoma pogorela. Zgorelo 46 poslopij, toraj 12 posestnikov popolnoma poslopij je zgorelo prebivalcem tudi večjidelj hištvo, obleka, gospodarsko orodje in ves živ mnogo živine je požar uničil. Večina posesti bila zavarovana, toda samo za male svote se, da so zanetili otroci.

Dva „milosrčna“ prijatelja vdov. Svo živel v Ptuju poštni sluga z imenom Mihor romak je bil posebno zadnja svoja leta skor bolan. Ker je bil ubog, vračil ga je neki ptujski nemški zdravnik in sicer dve leti zastonj. mu je postal kar nepričakovano otrok bolan mogel dotični zdravnik k njemu — bil je sam pošlje Mihorko po tukajšnjega slovenskega zdrav dohtarja Gregoreca. Ta je prišel k njemu sreča Mihorko dra. Gregoreca na ulici in ga

koliko mu bode moral plačati za to, ker ga je obiskal. Gregorec „velikodušno“ reče, da ni treba plačati nidesar, da slugi daruje stroške kot darilce za novo leto. Pozneje še je Gregorec šel bajé enkrat k Mihorki, ker mu je postalo slabo in njegov zdravnik ni bil doma. Mihorko umerje in dohtar Brumen vložil na zahtevo dohtarja Gregoreca kar naenkrat tožbo, češ vdova Mihorkova mora plačati Gregorecu stroške za vračitev svojega moža in otroka in sicer 10 kron. Uboga vdova pošlje 4 krone misleč, da bode imel Gregorec z njo smiljenje in bode s tem zneskom zadovoljen. Toda smotila se je. Tožba je tekla naprej, zato je skrbel Brumen. Pri obravnavi je moral sodnik verjeti seveda Brumenu, oziroma Gregorecu in vdova je bila osvojena, čeprav si je najela sama svojega zagovornika, namreč nekega tukajšnjega nemškega odvetnika. Plačati bi bila morala seveda tudi stroške obravnave. Uboga vdova preživi komaj svojo nedoletno deco in sedaj bi naj še plačala toliko stroškov! A Brumen, oziroma Gregorec je zahteval denar. Sedaj se je vsmilila nemškemu odvetniku uboga vdova, segel je v žep in odštel vdovi denar, rekoč jej: „To imate, to Vam podarim, da plačate, kar imate za plačati!“ Do solz ginjena sprejela je vdova ta dar in plačala Gregoreca in Brumena. Ta resničen dogodek govori cele knjige! Gregorec in Brumen, kako se že glasi tretji v ne-vo-pijoči greh? „Zatiranje ubožcev, vdov in otrok“, se glasi, vidva milosrčna prijatelja uboge, nadajoče vdove in njenih siromaških nedolžnih otrok! Nebeški „blagoslov“ ne bode tudi za vaji nastal!

Dopisi.

Sv. Juri v Slov. goricah. Kakor nam je vsem metom od sv. Jurija znano, odločilo se je svoj čas, da bi dobil naš kraj svojega lastnega, takozvanega distriktnega zdravnika. Mi kmetje moramo za tega zdravnika plačevati tudi doklade, a vendar pa pri nas ni nikakega zdravnika. Zvedeli smo, da je v naših okrajih častilec vsakega farovža, neki dohtar Tiplič od Sv. Lenarta na Štajerskem naš distriktni zdravnik. No, ta pa je zares dobra! Zvedeli smo, da daje okrajni zastop lenarčki Tipliču na leto svoto denarja za to, ker je on distriktni zdravnik od Sv. Jurija v Slov. goricah. No, ta pa še je naša! Mi Jurjevčani plačujemo za distriktnega zdravnika naš okrajni zastop plačuje v našem imenu in našim denarjem za njega in vendar pa v resnici nimamo zdravnika. No, ta pa je najboljša! Kaj nam kmetom pomaga to, da Tiplič shranjuje denar imenovanega zdravnika, da ima on tudi ime distriktnega zdravnika od Sv. Jurija v Slov. goricah, ko Tiplič stanuje pri Sv. Lenartu? Sv. Lenart pa ima svojega lastnega distriktnega zdravnika in sicer Benesch-a. Potem takem ima Sv. Lenart razven svojega zares izvrstnega distriktnega zdravnika dr. Benescha še povrh drugega zdravnika in to na naša še. Kaj, ali nismo mi Jurjevčani prav dobri lju-

dje, da drugim plačujemo in vzdržujemo zdravnika, katerega ti niti ne potrebujejo, med tem ko mi sami nimamo nobenega zdravnika? Zvedeli smo tudi, da dobavlje Tiplič od deželnega odbora še povrh lepo podporo (okroglih 700 kron na leto) kot naš distriktni zdravnik. To pa je že vrhunec potrate kmečkega denarja, zakaj od teh 700 kron plačujemo zopet mi z našimi dokladami lepo svoto. Kaj nam Jurjevčanom pomaga naš mastno plačan distriktni zdravnik, ki stanuje pri Sv. Lenartu? Ako že moram iti po zdravniku k Sv. Lenartu, potem grem gotovo rajši k ondotnemu zdravniku, k dr. Beneschu, o katerem sem vsaj prepričan, da mi bode kot izkušen zdravnik tudi pomagal. Sv. Trojica v Slov. gor. ima tudi izvrstnega, pri kmetih zelo priljubljenega zdravnika. Tiplič je toraj tako rekoč za nas Jurjevčane peto kolo na vozu, za katero pa moramo mi, mora okrajni odbor in še povrh deželni odbor plačevati z našimi krvavimi žuljami. Kdor tega ne sprevidi, da se nam Jurjevčanom godi v tej zedeви velika krivica, da se nam nalaga po nepotrebem veliko novih plačil, ta je — prosimo brez zamere — tako neumen, da sliši travo rasti. Ker se pusti Tiplič imenovati našega distriktnega zdravnika in ker sprejema kot naš distriktni zdravnik naš denar, naj pa pride — k nam stanovat. Sv. Trojica ima prav dobrega svojega zdravnika, Sv. Lenart ravno tako, kaj se potem vtika naš plačan distriktni zdravnik med njiju, med tem, ko nas pusti brez zdravnika? Ako pa nas Tiplič ne mara, dobro, potem se tudi ne bodemo jokali, toda toliko pošten mora biti, da ne bode potem maral tudi ne našega denarja. Mi Jurjevčani zahtevamo spolno pravico, da se služba našega distriktnega zdravnika na novo razpiše, da se takoj vstavijo podpore ki se plačujejo Tipliču od okrajnega zastopa in od deželnega odbora, ker ne sprevidimo nikakor zakaj bi morali mi plačevati za druge ljudi zdravnika, kateri ga že itak imajo in še povrh boljšega, kakor ga nam je odsodil farški upliv! Tiplič, pridi k nam stanovat, ker se od nas plačuješ in ako bodeš potem zares za nas, ako se bodeš kot zdravnik bolj obnesel, kakor do sedaj, potem te bodemo čislali. Ker pa nas kot naš plačan distriktni zdravnik očitno ne maraš, pa vrači samo svoje — pope, a tisti pa te potem naj plačujejo sami! Kdor nas ne mara, komur smo pre nizki, da bi stanoval med nami, ta ne sme marati tudi našega denarja, ne sme se imenovati našega distriktnega zdravnika. Tiplič, vedi, mi ne odnehamo, dokler ne prideš k nam stanovat, ali dokler se služba našega distriktnega zdravnika na novo ne razpiše. Več kmetov.

Leskovec v Haložah. Naš jürošek je začel zeleteti, za to pa se ljubi „Štajerc“, gotovo ne bodeš čudil, da sem se tudi jaz, njegov puščavnik prebudil iz zimskega spanja. Zbudil pa me je veter, kateri je pripihal dol od farne cerkve, posebno od farovža. Naš „častivredni“ dušni pastir se je kar na enkrat grozovito zbal, da bi nas naša grešna kri premagala, zavoljo tega nam je povabil že zopet par očetov misijonerjev. Imeli smo misijon! Oh, v petek so gospodje iz Celja prišli in oh, v petek so zopet odišli!

Celi teden so vračili grešne naše duše. Pa še kako! Iz „kancelna“, iz spovednice, iz farovža, na „placu“ pod milim nebom, v farški kolarnici in kleti, povsod, povsod so udrihali gospodje misijonerji samo po tebi ubogi „Štajerc“, udrihali pa tako srdito, tako navdušeno, tako vstrajno, da sem mislil, da te dobim, ko zopet prideš iz Ptuja popolnoma razbitega v roke, pa hvala Bogu, dobil sem te — celega! Kdor se je pri spovedi spovedal, da te bere, ta je moral po dvakrat, po trikrat priti po sveto odvezo! Oslarija, si mislim, kdo pa potem daje misijonerjem odvezo, ker vem iz gotovega vira, da prebirajo vsi prav temeljito ta list in ker sem do dna srca prepričan, da ni bilo nikdar in nikdar v „Štajercu“ ničesar proti sveti veri. „Krčma je hudičeva kapela in vsi, ki zahajajo v njo, so njegovi služabniki!“ Tako je pridigoval „ta debeli“ misijoner. Oho, si mislim, potem pa služi naš župnik tudi hudiču, ker on tudi zahaja v krčme, če pri nas doma ne tako pogostokrat, pa zato pri Sv. Barbari. Ali so morda barbarske krčme samo angeljske kapele? Hudičem so služili potem takem vsi naši dosedajni kaplani, celo luciferu pa služijo tisti duhovni na Spodnjem Štajerskem, ki popivajo cele noči po krčmah, ki tam plešejo in vriskajo in in . . . še nekaj več! Takoj po pridigi jo zavijem k tukajšnjemu krčmarju gospodu Blodniku, da bi tam videl hudiča, če je res krčma hudičeva kapela. Pa ni ga bilo hudiča, pač pa sem videl v kotu podobo Matere Božje, prečiste device in pred njo je gorela luč. Si mislim zopet oslarija, katero sem slišal iz žegnanih ust in jo mislim odkuriti proti jürovšku! Toda glej, tu še je ena krčma. „Prijatelj“ zakričim ves razburjen nad krčmarjem, „ali imaš ti znabiti hudiča v svoji kapeli?“ „Ne“, mi odgovori prijatelj in znanec gospod Zavec, „tukaj ga ni hudiča, pač pa so v ‚ekstracimri‘ gospod — župnik!“ — „Sem lahko tak suh, ko moram tukaj v Leskovcu krmo jesti“, tako je pridigoval „ta mladi“, ta „suhi“ gospod misijoner. Oslarija, si zopet mislim, saj pa nisi prišel v Leskovec da bi te mi podredili! Sicer se je zares pobirala krma za misijonerje, da pa bi bili gospodje jeli v farovžu zares samo krmo, tega ne verjamem. Komu pa je potem „zfojtrala“ farška Mica farške kure, ki jih je te dni pobila? Za tokrat sem imel dovolj in jo odkurim nazaj v jürošek. Pa ni mi dalo mira. Drugi dan sem spet šel v Leskovec. Videl sem nekega tukajšnjega gospoda, — imena nočem povedati — pa bolj doli pri pošti je doma! Ta gospod jo zasučé v farovž. Aha, si mislim, ga že imajo! Dolgo, dolgo sem čakal, da bi prišel gospod iz farovža, pa ni ga blo! Kar na enkrat pride iz njega, pa glej, bil je pijan kakor muha! Oslarija od mene si zopet mislim, da zahajam v „hudičeve kapele“, ko pa se ga drugi navlečejo lahko zastonj v farovžu! Ali pa ima morda farovž tudi tako svojo hudičevo kapelo, zakaj pa potem ne plačuje od nje krčmarskega davka? Dotični gospod je popletal, da je bilo veselje, a dva možakarja sta ga vlekla naravnost v — cerkev. Ker tega gospoda nisem videl že od pamtiveka v cerkvi, šel sem za njim. V cerkvi so vlekli tega gospoda v spo-

vednico. In sedaj je sledila spoved, tako regimen da še me je sedaj groza. Vinjen gospod se je ti piral v spovednici z misijonerjem. Po dolgem pla sta se vendar zjedini in gospod je dobil — odv po Na to je vstal in hotel oditi iz spovednice. Toda z ne se mu popletejo vinski duhovi med nogami in nig je, kakor je bil dolg po cerkvenih tleh! — Oslarija, če gotovo to, ako kdo misli, da je taka spoved l ka dopadljiva! Gnjusi se mi, da bi opisoval nadalje na to na primer, o čem so misijonerji spraševali svo dekleta v spovednici. Neko dekle mi je pravil Se oblila ga je rudečica take reči, da sem koj odlož nazaj v jürošek. Na potu še mi pride na misel Za je misijoner po pridigi na kancelnu molil tako na „Molimo še za spreobrnjenje velikega, starega greš in te fare! Oče naš itd.“ Koga je le mislil? Znabiti Ta našega župnika! Bog njemu in vsem slabim kapla in župnikom, posebno pa vsem misijonerjem n po svoji neskončni dobrotljivosti odpusti njih obilne gr se — Amen. Puščavnik z jürošekske

Iz Teharjev. Dragi „Štajerc“! Prepričani de da ti je znano, kako na debelo reglja celjska se glede naših volitev. Dopisuni, svetohlinci ravno s ar kažete prav jasno svojo modrost. Naši napi in stranki se zdi presramotno, da bi odgovarjala dar take neumnosti, sploh smatra to pod svojo ča Ako bi hoteli opisati mi naprednjaki vse neumaj r ki jih je vganjala prvaško-farška stranka za 30 naših volitev, bil bi za ponatis „Štajerc“ pre v Samo to Vam hočemo povedati, da mi prav č ro poznamo naše pametne može, kateri bodejo, let do sedaj ostali tudi poštenjaki. Neumni tepci s 25 farško-dohtarski hlapci, s svojimi celjskimi ža me vred! Sram Vas bodi, ki ste se vsedli tako na fa et zanjke, Vas, ki ste tako zatelebani v tiste Vaš ler vake, kateri si kopičijo milijone kmečkega dena vel svojih posojilnicah, kateri se mastijo od km v žuljev, razkošno živijo od denarja, ki je oblit z kv kim znojem. Ni nam treba še povdarjati, kako la ne Tako je n. pr. pisal neki lažnjivi dopisun, dta Gorišek povabil na pustni torek „Toneški svojemu vinogradu in ga tam napojil. Gorišej baje s tem dosegel, da „Tonek“ ni šel 25. fiv arja volit. Pustni torek je bil pa 7. marca. Kaz b bil toraj Gorišek pripravljaj koga 7. marca za vvo dne 25. februarja? Vi lažnjivi kljukci, porinite ni nose v Vaše dopise sami. V njih bodete g pri najšli potrjen izrek, ki povdarja, da tisti, ki m govori, večjidel laže. Dohtarsko-farški hlapci, je Vas bodi, to Vam zakličejo — kmetje, ki mil trobiti v dohtarsko-farški rog. za

Kamnica pri Mariboru. Dne 19. t. m. in v naše občinske volitve. Naši klerikalčeki delujod vsemi sredstvi. Od njih se sejejo laži in zopo laži. Nekateri pravijo, da je sedajni pošten žup farovž in za cerkev od občine zahteval denarne m spevke in da so bili posestniki primorani to pla To je grozna oslarija! Cerkvenih plačil ni no povzročil naš župan, pač pa so jih povzročili k kalni cerkveni ključarji, kateri so privolili, da se

toliko v farovžu popravljalo in novega naredilo. Ako ti ne bi bili tega dovolili, ne bi imeli mi toliko plačil. Predružačilo pa se je zares več, kakor je bilo potrebno. Čeprav smo imeli slabo letino, morali so nekateri posestniki plačati nad 50 kron. Temu ni nigrdar kriv naš sedajni župan, velespoštovani in zares častivreden gospod Pečar, temveč temu je kriv klerikalni cerkveni odbor. Gospodu Pečaru se imamo nasprotno zahvaliti, ker je on dosegel, da ni cele svote plačala naša občina sama. Bog mu plati! Sedaj pa pomislimo koliko plačil se nam bode naložilo, ako bode izvoljen klerikalni občinski odbor. Zato pa naprednjaki na noge! Vsak naj da glas naprednim možem! Naprednjaki so do sedaj vselej in v vsakem oziru lepo in dobro za občino skrbeli. Tako naj bode tudi v bodoče. Tam pa, kjer vladajo klerikalci, tam prvič ni mira in drugič gre vse rakovo pot. Plačila se v takih krajih povikšajo, za občine pa se ničesar ne stori. Hvalevredno je g. župan Pečar skrbel tudi za uboge vinogradnike, da so dobili denarne podpore in tudi trsje. Skrbel je tudi za to, da se je temu ali drugemu dovolil tudi takozvani „bušenšank“. Toraj pa volilci, pridite polnoštevilno na volišče in dajte svoje glase naprednjakom, kar ne bode nikdar v Vašo škodo, pač pa v Vaš ponos in korist!

Gornja Radgona. (Posojilno in hranilno društvo po sistemu Raiffeisen). Dne 30. marca t. l. se je vršil 4. občni zbor tega društva. V začetku seje pozdravi načelnik g. Vračko zborovalce, nato je denarničar razpravljaval o računu za leto 1904. Glasom njegovega poročila šteje društvo 250 udov in je imelo 270 tisoč kron denarnega prometa. Malo je takih društev, ki bi se po samo triletnem obstanku zamogla ponašati s tako ogromnim denarnim prometom. Po vsej pravici je toraj tudi veleposestnik g. Sieder povdarjal, da se udje imajo v prvi vrsti zahvaliti za to, da društvo tako lepo cvete in napreduje, načelniku g. Vračku. Ta gospodar ne opravlja samo te častne službe, temveč njega plači še povrh mnogo drugih takih služeb, a vendar skrbi ta vrli možak za vse enako pošteno in marljivo. Kako je g. Vračko priljubljen in da uživa vsestransko zaupanje, pokazalo se je zopet pri tem zborovanju, pri katerem je bil zopet enoglasno izvoljen načelnikom. Drugi udje odbora in nadzorništva izvolili so se tudi enoglasno. Na novo sta prišla v odbor gospoda: Tomažič, župan v Negovi in Eiletz, župan na Ščavnici. V nadzorništvo bil je izvoljen na novo gosp. Steinbrenner, oskrbnik v Negovi. Tudi za naprej je obstanek društva zagotovljen, ker se je izročilo v tako dobre roke. V spomin triletnega obstanka društva je občni zbor odboru izročil lepo svoto denarja naročivši mu, da jo porabi v dobrodelne namene. — e.

Iz Dobja pri Planini. Dragi „Štajerc“! Zopet ti imam nekaj novega povedati. Tukajšnji gospod iz farovža župnik Vurkelje, ki opravlja še postranski posel nekakega občinskega tajnika, že ima svojo hišo v Dobji na prodaj. Imel je že dobre kupce, pa do sedaj še se niso pogodili in to radi tega, ker se je

župnik izgovarjal, da mora vprašati prej svojo gospodično „gšeftfürerco“, kaj bo ona rekla na to. Kedaj se bodeta pogovorila v tej zadevi, tega sicer kupcem ni povedal, toda mi mislimo, da bode za to najbolj ugoden čas zadnji teden pred veliko nočjo. Da ima hišo, v katerej se izvršujejo razne obrti, na prodaj, temu je najbrž to vzrok, da smo spravili v javnost, kar je sicer bilo potrebno, da on pobira žitno berinjo po fari že več let, katere po pravici ne bi smel pobirati, ker so jo kmetje že odkupili. Mogoče je temu to vzrok, da smo povedali javnosti o grozni farbariji, s katero je nafarbal župnik svoje farane, da so mu nosili denarje, da bi — kupil kaplana. Po našem mnenju bi bilo seveda za župnika jako dobro, da bi prodal svojo hišo s štacuno in krčmo vred, ker mu potem ne bi bilo treba zaukazevati svojim faranom, da morajo v njegovo „štacuno“ hodit kupovat in v njegovo krčmo popivat, ne pa, da puščajo po drugih krčmah svoj denar. Rešil bi se s to prodajo župnik zares velike nepotrebne skrbi in bi potem lažje hodil z županom na občinske komisije, za katere se velikokrat bolj briga, kakor za vse drugo. Toda nikakor ne verjamemo, in zares s pravico lahko dvomimo, da bi župnik prodal svojo trgovino in krčmo, ker mu najbrž tega nigrdar ne bode dovolila „gšeftfürerca“. Gospod župnik, vsekakor ako prodate Vašo hišo ali ne, to Vam povem, da je ljudstvo v Dobji, s katerim se igrate — nevarno orožje! Doslej je vse molče prenašalo, a ne vem, če ostane še za naprej pohlevno jagnje, zakaj mera je polna! Pazite, da Vam necega dne na ves glas ne zakliče: „Župnik, mi nismo radi tebe tukaj, temveč ti si tukaj radi nas!“ Za to pa Vam svetujem, da bi zares takoj prodali svojo hišo, pobrali vse svoje in z Vašo „gšeftfürerco“ vred šli take fare iskat, katera bode imela dovolj neumnežev, ki Vam bodejo nosili za nakup kaplana denar, ki Vam bodejo davali že plačeno žitno zbirco še povrh v žitu, vam nosili na povelje v spovednici svoje denarje, in hodili na Vaš komando v Vašo krčmo popivat! Neustrašen faran.

Iz Slivnice pri Mariboru. Že pred leti se je ponujalo našim slivniškim občinam staro šolsko poslopje. Sklicali so se zastopniki teh občin in štiri občine niso hotele ničesar vedeti od tega, da bi kupile to poslopje. Najbrž pa to ni bilo našemu farovžu kaj nič po volji, zakaj kmalu potem se je raztrosila po lepi naši fari vest, da je kupil staro šolo naš cerkveni odbor. Mi farani smo debelo gledali in nismo mogli „pogrontati“ zakaj se bo rabilo to poslopje. Pred kratkim časom pa je naš župnik Hirti, kateri je sicer sin nemških starišev, a vendar se kaže strastnega Slovenca, imel cerkveni nauk in obnašal se je pri njem tako, kakor da bi se mu bilo nekam mudilo. Pravil je pri tem nauku: „Danes nimam“ mnogo časa, danes se mi mudi itd.“ Mi farani smo si mislili za Boga milega ali se je zgodila kje kaka nesreča, da mora župnik na silno spoved, ali kaj se je pripetilo. Odišli smo z župnikom vred po kratkem krščanskem nauku iz cerkve in radovedni opazovali kam mora župnik tako naglo ma

oditi. In zares glej, kmalu smo ga opazili, kako je urnih nog, kar sicer ni njegova navada, koračil naravnost v — staro šolo! Aha, si mislimo, sedaj je najbrž župnik „pogruntal“ h čemu je kupil naš cerkveni odbor to podrtijo in sedaj gre, da nam bode tam razložil, kako spravimo to po nepotrebnem kupljeno poslopje v hasek. Šli smo za župnikom. Kdo pa popiše naše začudenje, ko smo slišali, da bode zdaj tukaj — farški teater. Tristo prismojenih koruznih kolačev, to pa to! To je nekaj za nas! In bojda same „jungferce“ igrajo v njem! Stare so sicer že te „jungferce“, pa to najbrž mora tako biti, ker cerkvena postava zahteva pri farškem ženskem spolu tako zvano kanonično starost; toda dobro je vendar, si mislimo, da se porabi vsaj za nekaj naša stara šola. Teatra nismo šli gledat, pač pa smo šli proti domu. Med potom nam pa pride na misel, da prav za prav to ne bi smelo biti. Naše občine že itak imajo dovolj plačil, več ali manj se nam kmetom godi slabo in zdaj pa še smo morali kupiti staro šolo za — „deviški“ teater! Nepotrebno je bilo, da se je kupilo to poslopje, nepotrebna je ta farška bedarija, ta neumen teater, sedaj pa še se je obojno združilo, o, srečna Slivnica! Toda to je dobro, da smo vsaj zvedli, zakaj se je to poslopje kupilo. Gospodje, ki hočete iz te šole imeti teater, plačajte njo sami! Mi Slivničani smo šli enkrat na limanice in to tedaj, ko smo molčali, ko se je kupilo to poslopje, sedaj, ko bode treba šteti za njegga denar, pa ne bomo molčali, ne! Bomo videli koliko kronic bodeta štela slivniški nadučitelj in njegov sin za to poslopje, ki se brigata toliko za ta teater. „Solmestrov“ Ričard, on da, on posebno sme globoko poseči za staro šolo v žep, ker bode, kakor smo slišali, imenovan na skorem za „direhtarja“ slivniškega teatra v stari slivniški šoli. Najboljše bode, da kupijo župnik, nadučitelj in njegov sin to šolo sami za svoj farški teater, mi kmetje ne damo za take nepotrebne oslarije niti ne počenega groša! Sicer pa vprašamo pri priložnosti slivniški šolski svet čegavo bo prav za prav to poslopje, cerkveno ali šolsko ali morda celo naše, kateri bi ga morali plačati? Ako ga moramo plačati mi kmetje — kar še je vprašanje, če bomo hoteli — potem ga bomo vedeli gotovo boljše porabiti, kakor pa za bedasti slivniški teater. Celu kure se bi nam smejale, ko bi mi šteli svoje krvavo zaslužene groše za proslavo farških, zarujavelih devic. Imenovanim farškim devicam bi svetovali, da bi raji redno obiskale krščanski nauk, kar bode dobro za njih, pa tudi za nas. Ker v tem slučaju ne bodejo igrale teatra in ne bode vleklo župnika iz cerkve v deviški teater, bomo se veselili tudi mi temeljitih, dolgih krščanskih nauk. To pa bo v prid našim dušam! Nadučitelju in njegovemu sinu pa bi svetovali, da bi se brigala samo za šolo in za njih poduk, gledališke bedarije pa pustila pri miru. To pa bo v korist naši šelski mladini! Tako bomo zadovoljni zopet eden z drugim in mirna in srečna bo lepa naša slivniška fara.

Slivniški napredni kmetje.

Stoperce. Figamož je vsaki klerikalec, povrh še je prav potuhnjen in škodoželjen. To se je kazalo v zadnjem času pri nas zopet očitno. Ma, imamo vrlega naprednega moža za župana. Nigdar ni bilo slišati od njega nič slabega, že 12 let je občinskem odboru, s kazensko sodnijo ni imel nigdar ničesar opraviti in vse ga čisla in spoštuje, samo naši klerikalni potepuhi se svojim črnim komandantom vred ga ne morajo videti. Seveda se ne bi nihče od nas brigal za to njihovo mržnjo napram našemu vrlemu občinskemu predstojniku, ko bi ne bila tu tam zares celo — nevarna! Kar čez noč so hlinali naši klerikalci podolžili našega župana, da je kakak pobalin poškodoval iz porednosti ljudsko imetje. Takoj so poskrbeli za to, da je prišlo to njihovo mislino podolženje orožniški postaji na Ptujski na ušesa. To je bila voda za mlin tamošnjega vojnega žandarmerijske postaje, kateri je prišel od nekod Češkega jest k nam našega štajerskega kruha. Stražmešter, kateri vedno tiči v svojem farovžu požira tam v debelih požirkih farško učenost in kaj družega, se je takoj, ko je zvedel o obdolžitvi našega župana, napotil še z enim drugim žandarjem k nam v Stoperce. Tukaj mu je napolnil klerikalni krčmah kateremu kaj rad zahaja, najbrž še bolj ušesa, vlečejo že same od sebe slabe vesti o naprednjaku na sebe! In prišla sta oba žandarja k občinskemu predstojniku. „Pojte zram nas!“ zakliče imenovan žandarmerijski stražmešter našemu županu. Ta misli, da je kaka komisija, vzame brez obotavljanja klobuk in gre. Kakih 50 korakov od hiše pa vendar vpraša župan kam so namerjeni. „Vi greste pol nas v Ptuj komisa jest!“ se zareži nad njim stražmešter. In odpeljali so ga v Ptuj! Tako ravna žandarm z občinskim predstojnikom, čislanim možem poštenjakom od pet do glave, samo zavoljo tega, da ga je par klerikalnih tepcev obdolžilo kaznjive dejanja! Občinskega predstojnika obdržala je sodnija v preiskovalnem zaporu, seveda, ker je žandarmerijski najbrž poročala o njem tako, da ga sodnik ni mogel izpustiti. Kmalu na to pa je spisal najbrž vodja naših klerikalčkov veliki dopis za mariborsko klerikalno cunjo in v njem razglasil vsem spodnještajerskim klerikalnim bratcem, da so gnali orožnega naprednega župana iz Stoperc radi zločina! In županova nedolžnost se je skazala po preiskavi jasno kakor solnce, a dva klerikalca, katerima prišel župan na sled, morala sta pihati zavoljo obdolžitve kašo! Zanikerne, nesramne ste klerikalne duše, ki blatite moža poštenjaka in ga obdolžite česar, kar ni nigdar zmožen storiti, potem pa to raztrobentate v svet, češ: „Glejte, napredni predstojnik je zločinec, ki so ga gnali žandarji!“ To vrhunec pobalinstva, katerega je zmožna samo potepuh klerikalna druhal!

Več občanov.
Milwaukee Amerika. Ljubi Štajerc! Dovoli da se tudi jaz zopet enkrat oglasim v tvojih dopisih, ki bivam že delj časa let daleč proč od domovine v tujih, daljnih krajih. Pač najprvič moram izrekati pohvalo dragi „Štajerc“ za to,

poročaj skoraj v vsakem svojem listu slovenskemu ljudstvu, da bi se učilo družega tamošnjega deželjega, toraj nemškega jezika. Že pred enim letom sem omenil v nekem dopisu, ki si ga ti priobčil, kako težko stane tukaj v Ameriki posebno tiste Slovence, kateri ne znajo nemškega jezika. Danes bodem to svojo trditev ponoviti in jo z nekim vzgledom tudi dokazati. Pred kratkim časom je prišel k meni neki mlad mož in sicer moj nekdanji sošolec me prosil, naj ga vsaj toliko podučim v nemškem jeziku, da bode vsaj zamogel za delo vprašati. In es sem to storil, koliko sem zamogel. Čez par dni pa se povrne zopet k meni in mi toži tako-le: „Vprašal sem kakor si me podučil v nemškem jeziku za delo in dobil je sem in že sem bil pripravljen lotiti se dela, kar na enkrat me začne delodajalec spraševati še več v nemškem jeziku. Jaz ga nisem razumel in sem ga samo glegal. Med tem časom pa pride neki drugi in se ponudi kot delavec. Ta pa je znal vsaj za delo govoriti nemški. Takoj je bil on na mojo mesto sprejet, jaz pa sem jo moral odkuriti z dolgim besednjakom! — Tukaj v Ameriki je namreč dovolj ljudi in še tisti, ki si zna zaprositi za delo, ga težko dobi, kolikor pa se ne zna razgovoriti, temu pa se godi prav malo. Sicer je zares tukaj angleški jezik prvi, toda v nemškem se da tukaj tudi vse doseči. Naše mesto naprimer Milwaukee je popolnoma nemško. Dragi študenti našega vrlega, naprednega „Štajerca“, dragi slovenski kmetje, dajte svojo deca v nemške šole, ker Vam bode enkrat Vaša deca za to gotovo izredno hvaležna. Ne poslušajte kutarjev, ne poslušajte farskih hinavcev in Vaših grabežljivih prvaških dohtarjev, ker ti želijo, da bi ljudstvo vedno ostalo v nevednosti. Dragi kmetje, verjamite meni, ki sem si iskreno skušal že mnogo sveta in ki si ga skušam še sedaj, odklenite se Vašega naprednega lista „Štajerca“, ker Vam ta list, kakor sodim jaz tukaj daleč od svoje domovine, želi edino le Vaš blagor. Ljubi domačini, odprite Vaša srca napredni, slobodni misli in želji, ki jo trosi in širi ta list med Vami, zakaj mi Slovenci tukaj v tujini, v deželi prostosti in napredka sprevidimo, da „Štajerc“ zares želi le blagor slovenskemu ljudstvu. Ubogajte ta list, skrbite za nemške šole, skrbite za nemški poduk, pustite Vaše kutarje, Vaše prvake, naj kričijo koliko hočejo nad Vami in preudarite rajši, kar Vam piše in svetuje Vaš rojak, ki je moral čez hribe in doline, čez neizmerno trudo iti s trebuhom za kruhom. Srčne pozdrave pošilja čez veliko lužo svojim domačinom: Milwaukee, 26. dne febr. 1905. A. Werschnig. — (Opomba uredništva: Ta dopis govori cele članke, Bog daj, da bi ga slovensko ljudstvo prečitalo vestno in se pa tudi ravnalo po njem, Bog daj, da bi ubogalo to, kar mu svetuje rojak, kateri se smelo ponaša s tem, da sodi nepristransko in da ne govori k svojim domačinom od domače peči.)

Iz Brežic. Celjska „žaba reglača“ se je pred kratkim zopet oglasila, in zareglala je, da so breški veteranci izbacnili tri može iz društva, češ ti so bili kot hajlovci premalo patrijotični. Med patrijote kakor

so Petrič, davkarski sluga, ki kaj rad pokuka v glažek, Curhalek, gostilničar, tudi precej nam znano ime in Petrišič, kmet od sv. Lenarta, pri sodnji dobro znana oseba, med take pametne patrijote seveda škoda, da bi zahajali navadni ljudje. Ti trije seveda niso „hajlovci“, pač pa poznajo prav dobro točko (paragraf) 312 kazenskega zakona! Tudi neki Dorn, hranilnični sluga se njim kaj rad pridruži. Dorn kaj rad povdarja: „Inbendig imer bindiš, draus tajč“, — boječ se za krubeh! Tudi vzor veteranca! Odkar so obsenčile dolge farske, črne suknje veteransko društvo se svojim uplivom, zapustili so je itak na ta ali drugi način boljši možje. Radovedna je na patrijotične čine, ki jih bode še izvršilo to društvo pod farskim uplivom zares — stara sablja.

Iz ormoške okolice. (Javna vprašanja). Dragi „Štajerc“! Ormoško slovensko društvo „Sloga“ prireja v naših šolskih poslopih teater ali gledališčne igre. Ker smo mi davkoplačevalci sezidali z ogromnimi plačili našo šolsko poslopje in ker moramo ravno za njega voljo plačevati velikanske občinske doklade, toraj javno vprašamo tukaj krajni šolski svet, nadalje okrajni šolski svet in deželni šolski svet je li je to poslopje zares za gledališčne igre postavljeno, ali pa izključno le za to, da bi se v njem podučevala naša šolska mladina? So se prirejale te igre z dovoljenjem imenovanih šolskih oblastij ali ne? Kako so zamorale v tem slučaju te oblasti kaj takega dovoliti? Mi davkoplačevalci pribijemo tukaj javno, da teatra v šoli ne maramo in prosimo omenjene oblasti, da takoj te igre prepovejo. Ko oblasti od nas zahtevajo denar, potem moramo molčati, radovedni smo ali bodejo spregovorile sedaj v tej zadevi kako besedico, ko nam je treba izpolniti opravičene naše želje!

Več davkoplačevalcev.

(Opomba uredništva: Dobro tako! Javne napake naj se bičajo tudi v javnosti! Mi upamo, da se bodejo Vaše želje jemale v poštev in da se bode Vašim prošnjam tudi ustreglo!)

Razne stvari.

Grozna nesreča. V Madridu, glavnem mestu Španije se je zgodila grozna nesreča. Zrušila se je namreč neka stavba ter podsula okoli 400 delavcev. Do 10. t. m. izvlekli so izpod razvalin že 80 mrtvih. Po mestu vlada velika žalost in razburjenost. Žene ponesrečenih delavcev hodijo s črnimi zastavami po mestu ter silijo trgovine zapirati. Na kraj nesreče je prišel sam kralj z ministri.

Strašen potres je bil te dni v Indiji. Do sedaj našteali so že 2000 mrtvih ljudi, kateri so bili pod suti. O celih vaseh danes skoraj ni več sledu.

Kuropatkin v cirkusu. V Varšavi (na Rusko-Poljskem) kazal je občinstvu neki šaljivec svojega „učenega“ osla. Naučil pa ga je bil med drugim tudi to, da je osel vsikdar, ko mu je zaklical „naprej“ šel nazaj. Kar naenkrat mu zakliče zopet „Naprej!“ Osel je urno korakal nazaj. Nato zakliče šaljivec

svojemu oslu: „Aha, jaz vidim, da si general Kuropatkin!“ Glasen smeh in krohot je sledil tem besedam. Na povelje policije pa se je cirkus moral takoj zapreti in šaljivca so odgnali v zapor.

Nočejo iti k volitvi. V Isoli bi se bile morale te dni vršiti občinske volitve. Zanimanje je bilo tako malo, da se n. p. iz prvega razreda niso mogle vršiti volitve, ker ni prišel noben volilec volit.

Kot vohuna (špijona) so baje prijeli nekega avstrijskega častnika (oficirja) italijanski finančni stražniki na italijanskih tleh v Trenti. Odvedli ga so v Videm (Udine).

Od medsebojnega zavarovalnega društva proti požaru so bili izvoljeni za 6letno dobo (toraj od 1905—1911) med drugimi ti le odborovi poslanci. Franc Girstmayr, posestnik v Mariboru, Osvald pl. Kodolitsch, veleposestnik in župan v Radgoni, Josef Lenko, veleposestnik v Sv. Petru v Savinski dolini, Alfred pl. Moscon, veleposestnik v Pišecah pri Brežcah, Alexander Nagi, inženier v Mariboru, Jožef Ornig, župan ptujski in Albert Stiger, župan slovenjebistriški.

Ustrelil se je na Dunaju g. dr. Etluard Wolfhardt, nemški državni poslanec mariborški in ptujski. Bolezen na živcih je bila vzrok prerane smrti izvanredno delavnega moža. Z Wolfhardtom je zgubil posebno Spodnji Štajer jako navdušenega naprednega borilca proti klerikalstvu, kateri se je vedno potezoval za blagor ljudstva. Umrli je neumorno skrbel za nemške šole in je tako koristil tudi slovenskemu ljudstvu, nudeč mu priliko, da se nauči drugega deželnega jezika. Jako delaven je bil tudi v gospodarstvenem oziru, saj je bil ravno Wolfhardt eden izmed tistih, ki so odločno zahtevali neprenehoma denarne podpore za spodnještajerske posestnike vinogradov, kateri so bili oškodovani po trsni uši. Še zadnji dan svojega življenja vdeležil se je blag pokojnik nekega zborovanja, pri katerem se je razpravljalo glede nove vinske postave. Klerikalci ga kot svojega hudega nasprotnika seveda niso nikdar marali. Naj mu bode zemljica lahka.

Nekaterim naročnikom smo poslali račun za zaostalo naročnino, ter jih prosimo, da blagovolijo takoj vposlati dotične zneske, ker se jim pošiljatev lista drugače mora vstaviti.

Gospodarske in gospodinjske stvari.

Ali smemo saditi v ameriške vinograde še druge rastline? V nove ameriške vinograde ne sadite nobenih rastlin! — Naši vinogradniki grešé v tem oziru jako mnogo. Novi trtni nasadi so dostikrat bolj podobni njivi nego vinogradu. Nekateri mislijo, da ima turšica, pesa, krompir itd. samo kratke korenine in da ne škodijo mladi trti. To ni res. Turšica in tudi druge rastline poženejo celo nad 1 m daleč korenine, ki kradejo trti redilne snovi. Tudi s senco ji škodujejo. Ker ima trta prvo in drugo leto le malo razvite korenine, ki se nahajajo bolj pri vrhu, ji te

rastline mnogo bolj škodujejo nego potem, ko trta korenine v globočino. Skušnje učijo, da on, ki je zasadil prvo leto turšico ali kaj podobno v vinograd, najmanj eno trgateg. Večinoma se jim ravnanjem tudi trte močno pokvarijo.

Senica spada med najbolj koristne naše ker se hrani večinoma od žuželk osobito od nic in njihovih jajčic. Išče jih poleti in osobito pa za časa, ko gnezdi. Vsak mladič, korava navadno 4 do 6 v gnezdu požré na dan do 2 senic, katere mu nosita stariša. Četudi se je oni pritožil, da mu je ukrala senica kako pšén zrnó, vendar ta škoda se še davno ne more pšén jati s koristjo, ki jo napravlja ta ptica. Zato se pač dobro delo, če ji vržemo po zimi tu pšén kako mrvico. Osobito rada ima seme solučnic v vadvnih buč. Pač ostro kaznen bi zaslužili ki v naši okolici lové in moré senico, najboljšo prijateljico. Čudno se nam tudi zdi, da čejo nekateri pri nas, naj bi se uvrstila senica krdelo škodljivih ptičev! (Utice za gujezda senice se po jako nizki ceni pri načelniku ptujskega župnkega varstvenega društva g. L. Slawitsch, florist trg v Ptuj.)

Rezanje korenin pri trtah, katere sadimo. Treba rosne in srednje korenike na trtnem predno trte sadimo popolnoma odstraniti, v tem vsi edini. Nekateri pa so mnenja, da je treba vznožne korenike popolnoma pri deblu, oziroma 1 prst od njega odrezati. Tako delo pa ni opráčeno, ker izgubi trta mnogo moči in tudi naprav tako prikrajšanih koreninah mnogo bolj težavno sesalke nego na koreninah, ki so bolj mlade, oziroma na takih, ki so bolj oddaljene od debla. Zato bodi prikrajšali sicer tudi vznožne korenike na trti, samo toliko, da jih v jami lahko razgrnemo, ne bi jih bilo treba zavijati. Čim bolj dolge vznožne korenike toraj pustimo, tem boljše so, vendar večji bodo tudi stroški za sajenje.

Obrezovanje sadnega drevja kedar se sadi. Ljše je, če se tako sadno drevje ne obrezuje in radi tega, ker so zadnja očesa na vejicah razvita in zato bolj težko poganjajo. Vsajen drevescu pa je treba čim prej listja, da dobimo napravo novih korenin potrebne redilne snovi. Bolj se mora pa prikrajšati drevo v letu po sajenju.

Pisma uredništva.

Milwaukee Amerika. A. W. Za Ameriko velja na 3 krone avstrijske veljave za celo leto. Naroči se lahko dor in tudi vsaki dan. Vaša naročnina je plačana do 1. bruarja 1905. Srčno Vas pozdravlja uredništvo in upravnik.

Senca. Žalibog nam ni mogoče priobčiti. Dotični župniku smelo odpustite to malenkost, ker je po vsem hvalno vreden, miren mož, vzoren duhovnik, ki se ne vtiče nikoli političen boj. Takim duhovnikom se mora prizanesti, ker je jako malo! Prosimo kaj družega. **Steblovník, Amerika.** Vi imate plačano do 1. julija 1904. Poslano glede uredniške kranjske cunje, znanega poštenjaka Križmana, priobčimo v hodnji številki. **Naročnik 4025.** Za vsakokrat za obnovo naznanilo dve kroni. **Spodnja Polskava.** Gospod V. B. imate za plačati 2 kroni.

Želodec prebavlja in čisti. Da pa zamore zadostiti obema svojima naloga, ga ne smemo niti v enem niti v drugem oziru preveč napejati, temveč skrbeti, da se mu to dvojno delo kolikor možno olajša. Irvrsto sredstvo v ta namen je dra. Rose balzam za želodec iz lekarne B. Pragnerja, c. kr. dvornega založnika v Prag, ker pospešuje prebavanje in povzroča lahko odvajenje brez bolečin. Dobi se tudi v tukajšnji lekarni gospoda Behrbalka.

Loterijske številke.

Trst, dne 1. aprila: 11, 9, 28, 56, 81.
 Gradec, dne 8. aprila: 70, 10, 2, 41, 54.

Franc Jožefov

grenki vrelec (Bitterquelle) 66

jenajboljša grenka voda. (Rabi se ta voda tudi med drugim v splošni dunajski bolnišnici.)

Eraričen konj

se bode v sredo, dne 19. t. m. ob 11. uri predpoldan v dvo-rišču velike kasarne v Ptujju dražbenim potom prodal.

Dvesto tisoč borovih drevesc

in sicer dveletnih takoj proda c. k. gozdarska šola v Ptujju.

Tisoč drevesc velja 2 Krone. 164

Kinč za vsako izbo.

Nikjer se za tako malo ceno ne dobijo take preproge.

Ko se je opustila neka fabrika za preproge, posrečilo se mi je nakupiti 8000 preprog na steno in 11000 preprog, ki se položijo pred postelje.

Preproga za steno iz Chenille na obeh straneh popolnoma enaka, v lepih, pristnih barvah, 100 cm široka, 200 cm dolga, prav lepi vzorci, kakor lev, psi, srne, labod, pav, jelen, cvetlice in persiški vzorci, velja samo

2 gl. 50 kr.

Posebno se priporočajo te preproge za vlažne sobe, ker so tako debele, da mokrota ne more skozi nje.

Lepe preproge, ki se položijo pred posteljo veljajo samo po 70 krajc. vsaka.

Prva moravska razpošiljalnica preprog

Julius Hoitash, Göding

št. 130 Moravsko (Mähren).

Stotero pohvalnih pisem in zopetna naročila ležijo na razpolago. — Kar kupcu ne ugaja, se vzame nazaj in se denar vrne. 174

„K zlati zvezdi.“

„K zlati zvezdi.“

FRANC OPELKA,

trgovina s špecerijskim blagom, deželnimi pridelki, in z žganjem.

P. n. občinstvu naznanjam, da sem posebno sedaj za velikonočne praznike znižal izvanredno cene svojega blaga. Se svojo bogato zalogo ustrezem lahko vsaki želji kupovalcev. Opozarjam na svojo točno in hitro postrežbo na svojo dobro tehtanje (vaganje).

Z odličnim spoštovanjem

173

Franc Opelka

„k zlati zvezdi“ v Mariboru, Kärntnerstrasse 39.

Ure po ceni.

Za vsakovrstno zlatino in srebrnino se pisмено na 3 leta jamči. Originalne fabrične cene.

Zaloga ur:

Max Böhnell, urar, Wien, IV. Margarethenstrasse 38.

Največja in najstarejša firma; ustanovljena l. 1840. Odlikovano z „Grand Prix“ in z veliko zlato kolajno v Parizu leta 1904. Ura remontoarka iz pristnega jekla ali nikeljna „Sistem Roskopf“ 1 gl. 50 kr. Marka „Strapaz Roskopf“ z ploombo 2 gl. Marka „Eisenbahn Roskopf“ 3 gl. 50 kr. Ozko ploščasta kavalirska ura remontoarka „Bonheur“ 3 gl. Ura remontoarka iz goldina (z dvema oklepama) 2 gl. 90 kr. Ura remontoarka iz tule (z dvema oklepama) 3 gl. 80 kr. Srebrna ura remontoarka „Sistem Roskopf“ 3 gl. Ista z dvema oklepama 4 gl., iz 14 karatnega zlata 7 gl. 50. — Srebrna težka verižica (masivna) — 90 kr., iz 14 karatnega zlata 10 gl. Prstan iz 14 karatnega zlata 1 gl. 80 kr. Ure z nihalom (Pendeluhren), ki bijejo kakor ure na zvoniku 5 gl. Ure z nihalom in muziko 6 gl. Ura budilnica (Wecker) 1 gl.

Kar kupcu ne ugaja, se zamenja proti drugemu ali pa se pošlje denar nazaj. Zabejavajte moj veliki ilustrirani cenik z več kakor 1000 slikami, katerega pošljem franco in zastoj. 95

Dražba.

Dne 27. aprila 1905 ob 9. uri predpoldan se bodejo pri c. kr. sodnji v Konjicah (Gonobitz) prodale dražbenim potom zemljišča Matilde Müller od sv. Duha pri Konjicah in sicer:

1. VI. št. 7. kat. občine Sv. Duh.
2. VI. št. 80. kat. občine Grosslipoglau.
3. VI. št. 116. kat. občine Plankensteinberg.

Cenjena so ta zemljišča ad 1) 17791 K 42 v; ad 2) 3065 K 28 v; ad 3) 47738 K 06 v.

Najmanj ponuditi se mora ad 1) 11860 K 88 v; ad 2) 2043 K 52 v; ad 3) 31825 K 38 v.

Kot vadij je položiti 10% svote na katero se je dotično zemljišče cenilo.

Pogoji dražbe in protokol cenitve lahko se pogleda pri c. kr. sodnji v Konjicah ali pa pri odvetniku g. dr. Mihaelu Lederer ravnotam. 172

Veliko presenečenje.

Nikdar več v življenju se ne ponudi taka prilžnost.

500 kosov samo 1 gl. 80 kr.

Ena krasno pozlačena 36 ur tekoča precisanker ura s sekundnim kazalom, ki natančno kaže in za katero se jamči 3 leta, ena moderna židana kravata za gospode, 3 jako fini žepni robci, en prstan za gospode z imitiranim žlahtnim kamenom, 1 nastavek za smodke z jantarjem (berensteinom), 1 eleg. broša za dame (novost), 1 krasno žepno tojletno zrcalo, 1 usnjat mošnjiček, 1 žepni nožič z pripravo, 1 par manšetnih gumbov, 3 gumbi za srajco, vse iz duplezlata z patentiranim zaklepom, krasen album za slike v katerem je 36 najlepših podob sveta, 5 reči, katere povzročajo pri starih in mladih mnogo smeha, 1 jako koristna knjiga, v kateri so zložena pisma, 20 reči za korespondenco in še 400 drugih različnih stvari, katere se rabijo pri hiši in so za vsakogar potrebne, vse to se dobi z uro vred, katera je sama tega denarja vredna, za samo gl. 1-80. Razpošilja se proti povzetju ali če se denar pošlje naprej, skozi dunajsko razpošiljalnico Ch. Jungwirth, Krakau A/14. 1038 NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Lepo posestvo

oddaljeno eno uro hoda od sv. Jurija ob južni železnici, na prijaznem kraju, tik glavne ceste, se takoj prodaja pod ugodnimi pogoji. Posestvo je jako rodovito leži v ravnini in meri 32 oralov (joh). Na posestvu stojijo hiša, dva hleva in kozolec. Vse v najboljšem stanju. Tudi opekarna je zraven. Na posestvu se redi lahko 15 glav živine. Več pove posestnik Janez Lešnik v Ternovcih šte. 14, pošta Dramlje. (Trennenberg.) 114

Viničar 133

ki je zmožen tudi nemškega jezika, se takoj sprejme. Naslov (adres) pove „Štajerc“.

Učenec 124

zmožen nemškega in slovenskega jezika, se takoj sprejme v trgovino z mešanim blagom, in sicer v savinjski dolini. Naslov (adres) pove „Štajerc“.

Pekovskega učenca

takoj sprejme Johann Turčič, pekovski mojster v Pragerhofu. 120

Žaga na omrežje

(Gattersäge) se takoj prodaja ali pa zamenja tudi proti kolju (štangam) za hmel. Naslov je: Oskrbništvo Forsthof pri Celju. 132

Kovaškega učenca

sprejme v poduk (3 leta) in ga oskrbi s vsem potrebnim, da ne bodejo imeli stariši nobenih stroškov. — Istotako sprejemem kovaškega pomočnika za izdelovanje sekir in enega brusarja za sekire. Franc Pristovnik, v Oplotnici, (Post Oplotnitz). 119

Zidana hiša

ki ima 3 izbe, vežo, kuhinjo, shrambo za jedila in klet se takoj po ceni prodaja. Hiša stoji v Spodnjem Hajdinju ob glavni cesti in je kakih 300 korakov oddaljena od kapele sv. Roka. Tik hiše je vrt in vodnjak z dobro vodo. Vprašati je pri J. Ledinschek, Pluj, Schlossgasse št. 4. Ravno isti prodaja tudi krompir za saditi in za rejo. 153

Lepa kmetija

oddaljena 10 minut od Štor (Storč) pri Celju v najboljšem stanju, jako primerna za kakega fabriškega delavca, se zaradi bolezni posestnika takoj pod ugodnimi pogoji prodaja. Več pove gospa Therese Smodi, krčmarica v Laškem Trgu (Tüffer). 148

Trgovci pozor! 134

V živahnem trgu na Spodnjem Štajerskem se da od 15. maja t. l. naprej popolnoma urejena trgovina z mešanim blagom in z deželnimi pridelki pod ugodnimi pogoji v najem. Razven prostora za trgovino vzame se lahko v najem še magacin, hlev in shramba za drva. K trgovini dobi se tudi stanovanje, obstoječe iz dveh sob in sicer v istem hramu. Trgovina z mešanim blagom in z deželnimi pridelki bo jako dobro od kupcev obiskana, ker je hram tik farne cerkve in ker se v njem nahaja dobro idoča večja kréma. — Naslov pove „Štajerc“.

Veliko presenečenje!

Nikdar v življenju ni več take prilžnosti 33
500 komadov za 1 gl. 95 kr.
Ena krasno pozlačena precisna ura, katera točno teče in za katero se 3 leta jamči, z jako primerno verižico, ena moderna židana kravata za gospode, 3 jako fini žepni robci, en prstan za gospode z imit. žlahtnim kamenom, 1 krasen mošnjiček, 1 jako fino žepno zrcalo, 1 par manšetnih gumbov, 3 gumbi za srajco, (3/4) dubla-zlat z patentiranim zaklepom, 1 jako fini tintnik iz nikelnja, 1 fini album z 36 najlepšimi slikami, 1 eleg. broša za dame (novost), 1 par bouton s simili-brilantom, 5 različnih smešnih reči za stare in mlade, 20 različnih reči za korespondenco in še 400 drugih različnih stvari, katere se rabijo pri hiši in so za vsakogar potrebne. Vse to se pošlje z uro vred, katera je sama tega denarja vredna, za samo 1 gl. 95 kr. Razpošilja se proti poštenu povzetju ali če se denar pošlje naprej.

Dunajska centralna razpošiljalnica P. Lust, Krakov (Krakow) Nr. 41. NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Ženitbena ponudba.

Katera poštna, prijazna in pridna deklica, ki ima okoli 20.000 kron premoženja in ima veselje do gospodarstva želi priti na lepo posestvo v trgovino ter se poročiti z 31 letnim, poštenim možem? Trgovina in posestvo sta na Korškem. Ponudbe naj se pošljejo na upravništvo „Štajerca“. 181

Razglas.

Glasom določbe štajerskega deželnega zbora se bodejo v letu 1905 razdelile sledeča odarovanja poslov.

A) 100 daril po 50 kron za tiste kmečke posestnike kateri že služijo pošteno najmanj 15 let neprenehoma pri enem in istem posestniku ali kateri lahko dokažejo, da so bili skozi 15 let pri enem in istem posestniku v službi.

Razven tega se bode razdelilo 50 rentnih hranilnih vlog med tiste, ki so dosegli zgoraj navedena službena leta in še niso prekoračili 50. leta svoje starosti.

B) 100 daril po 20 kron (mladostna darila) za tiste kmečke posestnike, kateri lahko dokažejo najdaljšo službo pri enem in istem gospodarju, ali kateri služijo najmanj 5 let pri eni in isti hiši in še niso prekoračili 30. leta svoje starosti.

Vsakemu od teh, kateri dobè to darilo, bode podelila še povrh rentna hranilna vloga v znesku 10 kron.

C) Pet rent za starost po 200 kron na leto za tiste kmečke posestnike, kateri so že dosegli starost 60 let in so najmanj 20 let pošteno služili pri eni in isti hiši neprenehoma.

Darila pod A in B, se bodejo podarila samo tistim takim prosilcem, kateri so za časa prošnje za dotično darilo še v službi. Vsak posel, kateri dobi eno izmed teh daril, dobi še povrh častno diplomu.

Prošnje, v katerih mora biti natanko zabilježen starost, stan in premoženja posla, ravno tako tudi kako dolgo da služi in na kakem gospodarstvu (je) njegov gospodar veleposestnik ali navadni posestnik, potem kako se je zadržal posel v službi, se morajo vložiti pri občinskem uradu tiste občine, v kateri posel služi. Prošnjo mora podpisati tudi gospodar. Prošnji se mora navesti, za katero darilo (A, B ali C) posel prosi in se mora v vseh treh slučajih (torj) pri prošnji za A, B in C, priložiti poselsko knjiga (§ 27 poselskega reda.)

Resničnost v prošnji navedenih podatkov mora občinski predstojnik potrditi s svojim lastnoročnim podpisom in s občinskim pečatom. Razven občinskega predstojnika mora podpisati prošnjo še tudi eden občinski svetovalec. Prošnje se morajo vposlati do 15. oktobra 1905 na štajerski deželni odbor.

Prošnje, ki niso tako sestavljene, kakor je govpisano, se ne bodejo jemale v poštev, temveč se bodejo zavrnilo.

GRADEC, dne 20. februarja 1905.

Za štajerski deželni odbor:

Edmund grof Attems

➔ Zahtevajte pri nakupu ➔

Schichtovo štedilno milo

z znamko „jelen.“

Ono je zajamčeno čisto in brez škodljive primesi. Pere izvrstno. Kdor hoče dobiti zares jamčeno pristno, perilo neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

Varstvena znamka.

Dobiva se povsod!

20 meterskih centov sena in 5 meterskih centov ovsene slame

takoj proda **Jožef Petrovič**, Orešje (Nussdorf) št. 15 pri Ptuj. 171

Pekovskega učenca

takoj sprejme **Ludwig Halbwirth** pekovski mojster v Slovenji Bistrici. 178

Malo posestvo

v priljudnem nemškem kraju, pravno za kovača ali pa za vsakega drugega obrtnika, tudi za kakoga umirovljenca, se takoj proda. Cena 2600 glđ. Vknjiženo je 600 glđ. Več pove posestnik **Johann Potisk**, kovač v Leitersbergu pri Mariboru. 166

Kovaškega učenca

takoj sprejme **Leonhard Smoling**, kovaški mojster, Schwabegg, pošta Bleiburg, Koroško. 177

Lepa novozidana hiša

je na prodaj. Hiša stoji tik glavne ceste, je oddaljena kakih 10 minut od mesta Ptuj. Primerna je za prodajalnico tudi za vsakega rodelca. V njej lahko stanujejo dvojni prebivalci. K hiši spadata dva svinjska hleva, dve drvarnici, studenec, veliki vrt, 1000 štirjaskih metrov rodovitne njive. Hiša se proda radi preselitve posestnika po jako nizki ceni. Polovica kupnine ostane lahko vknjižene in se lahko plača na obroke. Več pove lastnik **H. Petrovič**, Budina št. 61 pri Ptuj. 159

Novozidana hiša

se takoj po ceni proda. Hiša je oddaljena kakih 20 minut od mesta Maribora, ima tri izbe, dve kuhinji, od katerih se lahko da ena izba in ena kuhinja proti mesečni plači 5 goldinarjev v najem. K hiši spada 1 oral (joha) obdelanega zemljišča. Cena je 2500 goldinarjev. Takoj plačati je treba samo 1500 goldinarjev. Vprašati je pismeno in ustmeno pri **Antonju Schmirmaul**, Thesen št. 163, Maribor. 163

Dva močna učenca

stara že najmanj 16 let, takoj sprejme **J. Potočnik**, usnjarski mojster v Ptuj. 189

Pošten, priden in zanesljiv mlinar

se takoj sprejme v navaden mlin na spodnjem Koroškem. Kje, pove „Stajerc“. 180

Hram na prodaj.

Hram s tremi sobami in 2 kuhinjama, z živinskim in svinjskim hlevom se takoj proda. Hram stoji v bližini Maribora in sicer v Spodnjem Rothweinu h. št. 110. Naslov (adres) pove „Stajerc“. 178

Učenca

takoj sprejme **Josef Goriupp**, usnjarski mojster v Ptuj. 185

Umetne gnoje

kakor **Tomaževo žlindro**, kallijevo sol prodaje pod ceno

Fr. Kupnik, Konjice Gonobitz Ravnotam sprejme se tudi močni in zdravi trgovski učence.

Fotografije kot znamke

(marke liki znamkam na pismah) in do pisnice s sliko izdeluje po vsaki vposlani fotografiji po ceni

Otto Neumann

Prag, Karolinental št. 130. Ceniki se pošlejo na zahtevanje brezplačno in franko. 169

Izvrsten žagar

kateri je izvežban pri žagi s polnim okrižjem (gatom) pri žagi s cirkularom in pri navadni žagi, bi rad zmenjal do 1. maja t. l. svojo službo. Vešč je popolnoma treh jezikov v govoricah in v pisavi in zna vsa popravila sam izvršiti. Izvežban je pri žagah, katere goni voda ali pa tudi hla-pon. Naslov (adres) pove „Stajerc“. 170

Ključavničarskega učenca

in sicer najraje kmečkega sina takoj sprejme **Karl Schön**, ključavničar v Slov. Bistrici. 182

Stari farbar, Ptuj

Ferdinand Stross, vstric male kasarne, priporoča se, da prevzame platno, možka in ženska oblačila v barvanje v vseh poljubnih barvah. Nadalje priporoča svojo mnogovrstno zalogo plavega platna, druka in robcev, vse vrste tkanin za obleko, cajga, satina, hlačni cajg, cvilih za blazine, pisan in moder barhent, platno za srajce, rokavce in gate, široko platno za rjuhe, belo in plavo platno za konjske komote, zeleno in modro domače platno za predpasnike, iz domačega platna narejene prte, odeje, koce, slamnjake (Strohsäcke), delavske srajce, štrikane srajce in spodnje hlače za moške in ženske, (gate), nogavice, predpasnike itd. Nizke cene! Postržba dobra ih točna. 151

Vozičke za otroke

v katerih lahko otrok sedi, pa tudi take za ležati, imata vedno v zalogi in priporočata 184

Brata Slawitsch v Ptuj.

Cena: 12, 16, 20, 80, 36 do 40 kron.

Vozički so lično in močno izdelani, cena pa je jako nizka. Pismenim naročilam se točno ustreže.

RAZGLAS.

176

Okrajni odbor v Ptuj bodé dne 20. aprila 1905 predpoldan ob 9 uri na Marienhofu gosp. župana **Orniga** v Ptuj po posebnih pogojih prodal dražbenim potom večje število marjascev. (Čista pasem Yorkschir). Mrjasci se bodejo oddali kupcem za gotovo plačilo. Razven tega bode moral podpisati vsaki kupec dražbene pogoje in se zavezati, da bode marjesca rabil za plemenje vsaj dve leti potem, ko bode marjasec izpolnil deseti mesec svoje starosti.

Okrajni odbor v Ptuj, dne 9. aprila 1905.

Načelnik:

ORNIG I. r.

Razglas!

Okrajni odbor je sklenil, vse posestnike, kateri imajo svoja zemljišča tik okrajnih cest opozoriti na to, da se bo tistim, kateri na polju nabrano kamenje na robu okrajne ceste zložijo in sicer na tiste mesta, katere bo cestar odkazal, za en kubičen meter premija v znesku dveh kron podelila. Posestniku, kateri naznani, da ima na robu okrajne ceste na polju nabranega kubičen meter kamenja, se bode takoj premija v gori navedenem znesku izplačala.

Okrajni odbor v Ptuj, dne 30. sušca 1905.

Načelnik:

ORNIG I. r.

Avenarius karbolinejum

je najpripravnejša snov za kolje, katera obvaruje les pred prhljivostjo. Kolje v vinogradu, namazano s to snovjo, trpi 5 — 6 krat delj, kakor navadno kolje.

Dobi se pri:

142

V. Leposcha v Ptuj.

Za velikonočne praznike

priporočava najino bogato zalogo sledečih rečij, kakor:

Bele srajce, Jägerjeve srajce, srajce za turiste, kravate, nogavice, štifletne, spodnjo obleko za moške in ženske, črne predpasnike (Vortuch), obleko za otroke in sicer v starosti od 3. do 12. leta, otročjo obuvale v vsaki velikosti, namizne rjuhe, servijete.

Siviljam (žnidarec) priporočava fine čipke (Spitzen), žamat, vsakovrstno židano robo.

Čevljarjem izvrsten fini lastin, žamat za čevlje (Schuh-sammt), močen gumi, ki se rabi za štifletne, pravo leneno furo (Schuhfutter) in vse druge v to stroko spadajoče reči.

V najini podružnici (filiali) pri dravskem mostu (Wagplatz) imava v zalogi izvrstno fino moko iz novega celjskega parnega mlina, otrobi iz ajde za svinje, fino koruzo in ajdovsko moko (melo), lepi riž (rajž), frišne rozine, limone, oranče, pravo domačo zasekano slanino (špeh), mast in vso drugo specerijsko blago.

Nadalje priporočava najino zalogo, radinske kisle vode, najino lepo zalogo manufakturnega blaga za možko in žensko obleko, sešitih srajc, gat, hlač, prtov, rjuh, vse to in še dosti drugega po priznani nizki, pošteni ceni.

Kdor kupi pri nama enkrat, nama bode ostal rad zvest kupec!

158

Brata Slawitsch, trgovec v Ptuj.

Portland cernent iz Judendorfa

146

prodaje po ceni

Adolf Sellinschegg, Ptuj.

Ravno tam se dobijo tudi umetna gnoji, kakor: Tomaževa moka, kajnit, potem galica, žveplena moka, rafija in gumi za cepljenje trsja.

Išče se

127

lepo stanovanje na deželi. V najem se vzame tako stanovanje, kjer bi se redila lahko krava in več svinj. Naslov (adres) pove „Štajerc“.

Dva učenca

129

z dobro šolsko izobrazbo, ki sta zmožna nemškega in slovenskega jezika, takoj sprejme v mešano trgovino Josefa Klínger, trgovec v Slovenjem Gracu. (Windischgraz),

Najbolj po čeni in z največjim dobičkom se kupi usnje (L) pri krznarju (Gerber) in usnjarju

**H. BAUMANN v Konjical
(Gonobitz).**

Tam dobi vsak kupovalec jako dobre, po starem sistemu lane podplate, kakor tudi izvrstne, trpežne oglavi (Oberle). Od istega se sprejema tudi vsakovrstno surovo usnje v izvanje in se izdelava tudi na najcenejši in najsolidnejši način. Čevljarjem, kateri obiskujejo sejma, se priporoča vsakovrstno progasto (genärbt) in gladko usnje, posebno oglavi, kakor izvrstni odpadki od podplatov.

Samo majhen poskus zadostuje, da se prepriča kupec o izvanjakovosti blaga.

Ravno tam se kupuje tudi po dnevnih cenah vsakovrstno surovo usnje, to je vsakovrstne kože, kakor goveje, telečje, ovčje, svinjske in pesje in sicer suhe ali pa tudi sveže (frišne). Kupuje se tudi smrekova skorja cela ali pa zdrobljena, namizna ježica (Knopper) in sicer v vsaki množini in za najvišje gotovoplačilo.

Vsakovrstno prekajeno (zelhano) meso, najfineše klobase, vedno sveže (frišno) blago, priporoča po najnižji ceni

J. Luttenberger,

mesar v Ptuj.

Zunanja naročila odpravijo se vestno in hitro!

346

Styria-

bicikelni

novi modeli 190

Cene za gotov denar

Styria-bicikelni močni (Strassenrad) po K 150—

Styria-bicikelni, najfineši (Strassenrad) po K 180—2

Styria-bicikelni (Halbrett Maschine) po K 240,

Styria-bicikelni (Luxus-Herrenrad und Strassenrennrad mit Patent-Styria-Doppelglockenlager) po K 300—

Že rabljene toda še prav dobre bicikelne prodajava po 80, 100, 120 kron. Na obroke (rate) podugodnimi pogoji prodajava samo zanesljivi kupcem in proti dvanajstmesečnemu poplačilu in sicer samo nova kolesa. Na zahtevanje se vsakomur, ki misli bicikel kupiti, pošlje cenik zlasti Styria-bicikelni so dandanašnji najiminentnejši fabrikati. Največja tovarna Avstrijskem izdeluje te bicikelne kakor tudi posamezne dele. Ti bicikelni se smejo s zaupanjem kupiti, ker so izvanredno fino, trpežno izdelani, kar zamore vsakdo, ki si je ta fabrikat omislil (kupiti) potrditi. Blago je garantirano dobro in se ne sme z manje vrednimi fabrikati zamenjati. Cene so jako nizko nastavljene in se toraj Styria-bicikelni vsakomur priporočajo.

V zalogi imava tudi vse posamezne dele bicikelne in tudi Reithoferjeve zračne cevi (Luftschläuche und Laufmäntel).

Brata Slawitsch, zastopnika za okraje Ptuj, Ormož in Rogatec.

Naročila naj se pošljejo zastopnikoma, ker fabrika posameznih koles razpošilja.

Konkurenčna budilnica

(Konkurrenz-Weckeruhr)

Dobiva se direktno
za 1'45 fl.

S kazalnikom, ki se po
noči sveti 1'65 fl.

v lepem poliranem nikelnastem okrovu, teče v vsaki legi, gre izvrstno, dobra kvaliteta s triletno pisмено garantijo za dober in natančen tek, komad stane samo 1'45 fl. 3 komadi 4'— fl.; s kazalnikom, ki se po noči sveti 1'65 fl. 3 komadi 4'50 fl. — Stojeta budilnica z godbo, 13 cm visoka, v lepem poliranem nikelnastem okrovu s pozlačenim pročeljem, la fino upravo na sidro, namesto zvonjenja igra dva komada in stane samo 5'90 fl. Ravno taka ura toda brez godbe, s zvoncem, bijoča ure, 5'50 fl.; brez da bi bila ure samo 2'65 fl. Za vsako uro jamčim s 3 letno pisμένο garantijo.

Kraval-budilnica

z ogledalom, 30 cm visoka s upravo za buditi 3'20 fl.; s kazalnikom, ki se po noči sveti 3'50 fl. Zvoni p av. glasno, da je človek ne more preslišati.

Novost!

Budilnica z zvoncem

21 cm visoka, v krasnem poliranem okrovu s glasnim dolgo trajajočim, prijetnim zvonjenjem, na močno sidro iz jekla da se tudi zapreti, da ne zvoni, la kvaliteta samo 2'85 fl.

Brez nevarščine! Zamena dovoljena ali pa se vrne denar.

Pošilja se proti poštnemu povzetju ali pa, ako se denar naprej vposlje.

HANNS KONRAD

Prva tovarna za ure v Brüx-u šte. 949 (Češko).

Ces. kr. sodnijsko zapriseženi cenilec. Moja tvrdka je odlikovana s ces. kr. avstrijskim državnim orlom ter s zlatimi in srebrnimi kolajnamami (medajlami) iz različnih razstav. Došlo mi je že več kakor 10 tisoč pisem priznanja iz vseh delov sveta.

Tvrdka je ustanovljena leta 1887.

Bogato ilustrovani ceniki (katalogi) z več kakor 800 podobami se na zahtevanje vsakomur določijo zastonj in poštne prosto.

166 D

Lovske puške

Vseh sistemov, znani najboljši izdelki, najvestnejše pre-skušene, priporoča

Peter Wernig

Ces. kr. dvorni puškar v Borovljah na Koroškem (Ferlach, Kärnten).

Ceniki se določijo zastonj in poštne prosto.

Najboljše
klajno apno
se dobi samo pri
Adolfu
Sellinschegg

Ptuj
nasproti
mestnega
gledališča
(teatra).

52

Meščanska parna žaga.

Na novem lentnem trgu (Lendplatz) v Ptujju zraven klalnice in plinarske hiše pestavljena je nova parna žaga vsakemu v porabo.

Vsakemu se les hlodi itd. po zahtevi takoj razžaga. Vsakdo pa sme tudi sam oblati, vrtati in spahati i. t. d.

58

Red Star Line, Antwerpen

v Ameriko.

Prve vrste parobrodi. — Naravnost brez prekla-danja v New York in v Philadelphijo. — Dobra hrana. — Izborna oprava na ladiji. — Nizke vožne cene.

Pojasnila daje:

Red Star Line, 20, Wiedener Gürtel, na Dunaji ali

Karl Rebek, konc. agent

v Ljubljani, Kolodvorske ulice šte. 41.

537

Ohranitev zdravega ŽELODCA

tiči največ v ohranitvi, pospeševanju in v uravnavi prebavljanja ter odstranitvi nadležnega zaprtja. Preizkušeno, iz izbranih najboljših in uspešnih zdravilnih zeli skrbno pripravljeno, tek zbuja joče in prebavljenje pospešujoče in lahko odvajajoče domače zdravilo, ki ublaži in odstrani znane posledice nezmernosti, slabe diete, prehlajenja in zopernega zaprtja, n. pr. gorečico, napenjanje, nezmerne tvoritve kislin ter krče je dr. Rose balzam za želodec iz lekarne B. Fragnerja v Pragi.

1/2 steklenice 1 krono, cela steklenica 2 kroni.

SVARILO! Vsi deli embalaže imajo postavno deponovano varstveno znamko.

Glavna zaloga

B. FRAGNER-JA, c. in k. dvornega dobavitelja „pri črnem orlu“, Praga, Malá Strana, ogei Nerudove ulice 203.

Po pošti razpošilja se vsak dan.

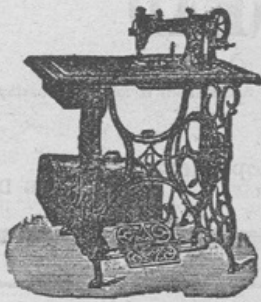
Proti vpošiljavi K 256 se pošlje velika steklenica in za K 150 mala steklenica na vse postaje avstro-ogerske monarhije poštine prosto.

Zaloga v lekarnah Avstro-Ogrske. 135

V Ptujju dobi se v lekarni gospoda Ig. Behrbalka.

Brata Slawitsch

v Ptujju

priporočata izvrstne šivalne stroje

(Nähmaschinen) po sledeči ceni:

Singer A . . . 70 K — „
Singer Medium 90 „ — h
Singer Titania 120 „ — „
Ringschifchen . 140 „ — „
Ringschifchen za

krojače . . 180 „ — „

Minerva A 100 „ — „

Minerva C za krojače in čevljarje . . . 160 „ — „

Howe C za krojače in čevljarje . . . 90 „ — „

Cylinder Elastik za čevljarje 180 „ — „

Dell (Bestandtheile) za vsakovrstne stroje. Cene po pogodbi na obroke (rate). Cenik brezplačno. 327

Sadje iz juga	Zaloga piva iz Steinfelda. Ogerke parne moke (mele).	Riž (Reis) sladkor (Zucker)
Barve (farbe), laki, firnis itd. Klajno apno.	Vsakovrstna semena, za katera se jamči, da se bodo izklila, kakor semena za zelenjavo, za cvetljice. vsakovrstna vrtna semena, semena za polje in travnike priporoča po najnižjih cenah JOSEF KASIMIR zaloga speerijskega materialnega blaga in semen v Ptujju zraven „Štajerca.“ Ravnotam se kupujejo tudi sveža (frišna) jajca, surovo maslo (puter), sir, vrhje, sploh vsakovrstni deželni pridelki in se plačujejo za nje najvišje dnevne cene. 141	Fino namizno olje Dobri vinski jesh in esence za izdelovanje jeshla.
Čaj (te) rum	Sirova in obžgana kava Zaloga vsakovrstnih mineralnih vod.	Milo (žajfa) soda.

Tomaževa žlindrasta moka (mela).

Za pomladansko setev se priporoča kot najboljši in najcenejši umetni gnoj z fosforjevo kislino Tomaževa moka (mela). Ta gnoj izvrstno upliva pri setvas na polju, v sadunosniku, v vinogradi in v vrtih. Posebno se priporoča tudi za travnike in za deteljno setev.

Tomaževa žlindrasta moka „Sternmarke“ Tomaževih fosfatnih fabrik G. m. b. H. Ber

ima v zalogi

F. Kerschischnig v Radgoni.

Vsaka vreča (žakelj) ima varstveno znamko (moka) in na vsakem je izrečno napisano koliko moke je v njem.

Knjigovežki učenec

z dobro šolsko izobrazbo, nemškega in nemškega jezika zmožen, se takoj sprejme v knjigovoznico **W. Blanke-ja v Ptujju**

Naznanilo ptujskega mestnega kopalnišča (Pettauer Badeanstalt).

Kopele v banjah se lahko rabijo vsak dan od 8. do 12. ure predpoldan in od 1. do 7. ure popoldan.

Kopele s hlaponom in sicer za ljudstvo se do 1. do 7. ure popoldan.

Kopele s hlaponom in polivom vsak dan od 8. do 12. ure predpoldan in od 1. do 7. ure popoldan.

376

Živinski sejmi v Mariboru

V Mariboru se vršita na v nalašč za to odprto prostoru (Melling) vsaki mesec po dva živinska sejma.

Prvi vsako drugo sredo
drugi vsako četrto sredo

v mesecu. Prodajalci in kupci se vabijo k obiskovanju teh sejmov.